

İSRAF DEĞİL TASARRUF TOPLUMU

Dünyanın neresinde olursa olsun, şehirlerde yaşayan herkes, her yıl belirli bir oranda büyüyen ekonomik yapıda, büyük açmazların olduğunu bilir. Kutsal kültürden bütünüyle arındırılan ekonomik hayatın odak noktasına, her gün israfa yeni boyutlar kazandıran, tüketim çılgınlığı yerleştirilmiştir. Bir bulaşıcı hastalık gibi, bütün dünyaya yayılan tüketim çılgınlığıyla, dünyanın doğal kaynaklarıyla birlikte insan kaynaklar da sorumsuzca tüketilmektedir.

Kutsal kültürle bütün bağlarını koparan seküler kültürden beslenen insanlar, israfı geçmişte benzeri görülmemiş sınırlara ulaştırmışlardır. İsrafın dünya ölçeğinde yaygınlık kazanmasıyla, bütün insanlığın hem dış dünyası hem de iç dünyası çoraklaşmaktadır. İsrafta sınır tanımayan açgözlü insan, insanlığa yeni bir “Nuh Tufanı” hazırlıyor. İsrafın yol açtığı karbon gazlarını azaltmak için, bütün ülkeler elele vermezlerse, dünyanın tamamı sular altında kalacaktır. Seküler kültür içinde sürekli yeni boyutlar kazanan israf, dünyanın karşı karşıya olduğu ekonomik ve çevresel krizlerinin kaynağıdır. İsrafın yol açtığı olumsuzluklar, yıldan yıla katlanarak artmaktadır.

Seküler kültürden beslenen israf toplumundan, kutsal kültüre dayanan tasarruf toplumuna geçmeden, ekonomik ve çevresel krizlerin üstesinden gelmek mümkün değildir. İsraf toplumunun odak noktasında açgözlülük vardır. Tasarruf toplumun odak noktasını ise, kanaat oluşturur. İsraf toplumları insanların gözlerini, tasarruf toplumları da karınlarını doyurmaya odaklanır. Dünyanın kaynakları herkesin karnını doyurmaya yeter. Ancak kimsenin gözünü doyurmaya yetmez. Bu yüzden, dünyadaki tüketim eşitsizlikleri, dehşet verici sınırlara ulaşmıştır.

İsraf toplumu, üretmeden tüketmeye büyük bir hız kazandırarak, insanlar arasındaki tüketim eşitsizliğini büyütmektedir. Tasarruf toplumunda ise, herkes ürettiği kadar tüketmeye özendirilerek, tüketimde eşitlik büyük ölçüde sağlanmaktadır. Birinde insanlar birbirleriyle elleriyle üretmediklerini tüketmek, diğerinde de alın terleriyle kazanmadıklarını tüketmemek için yarışır.

Dünyada üretmeden tüketmek, insanı şeytanlar katına düşürürken, üretmediğini tüketmemek, onu melekler katına yükseltir. Biri tüketimdeki eşitsizlikleri büyütmenin, diğeri tüketimde eşitliği sağlamanın peşindedir.

İsraf toplumunda insanlar hiç ölmeyecek gibi tüketirken, tasarruf toplumunda insanlar hemen ölecek gibi tüketirler.

Tasarruf toplumunda dünya Cennet'e, İsraf toplumunda Cehennem'e dönüşür.

Dünyadaki krizlerin önüne, üretmediğini tüketmeyenlerle geçilir. Elinin emeğinden daha fazlasını tüketen kendini tüketir.

Dünyadaki krizlerin önüne, üretmediğini tüketmeyenlerle geçilir.